

Gânduri șoptite

Daniel Vișan-Dimitriu

Căutam să-ți prind privirea într-o plasă de albastru,
Să-i simt zbaterea în brațe de alinturi ce scânteie
Într-o odă-a bucuriei ridicată dintr-un castru
Care,-n pieptul meu, pulsează pentru-o singură femeie.

Încercam să-mi pun opreliști la îndemnurile care
Îmi cereau să-ți prind o mână, s-o sărut, s-o țin închisă
În căușul mâinii mele, în dorita ei strânsoare,
Să fac liniile vieții una în cealaltă scrisă.

Aș fi vrut, cu tine-n brațe, dincolo de lumea toată,
Să mă pierd ca noaptea-n ziuă, să dispar ca ziua-n noapte,
Să-ți fiu Soare ce răsare, să-mi fii Luna ce se-arată
Îmbătută de lumină, și lumina mea în fapte.